

РЕШЕНИЕ

№ 3961

гр. София, 15.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 01.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **2745** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Производството по делото е образувано по подадена жалба от „Май Бар енд Ивент Мениджър“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя си Я. М. срещу Констативен протокол /КП/ № СТ-84-480/03.02.2022 г., издаден от ръководителя на РИОКН в ЦРП-П., при ГД Инспекторат за опазване на културното наследство в МК, с който на дружеството са дадени указания да възстанови недвижима културна ценност – „Белия конак“ /“Конака на Ак Ефенди“/, с административен адрес в [населено място], [улица], в оригиналните ѝ обемно-пространствени параметри и архитектурни и художествени характеристики.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена в нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон и неговата цел. Твърди, че акта е издаден при неспазване на установената форма, като в акта не е отразено правилно името на дружеството, както и името на представляващия дружеството, не са посочени правните и фактически основания за неговото издаване, както и пред кой орган и в какъв срок подлежи на обжалване. В него не е конкретизирано какви са строителните дейности, които са извършени в сградата на [улица] без предварително одобрение. Не е отразено дали незаконния строеж е по сградата или в нейната охранителна зона, което е от значение за установяване необходимостта или не на дейности по допълващо строителство. Не е конкретизирана правилно недвижимата културна

ценност. Моли за отмяна на констативния протокол. Претендира разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се представлява.

Ответникът - ръководител на РИОКН в ЦРП-П., при ГД ИОКН в МК, не взема становище по жалбата.

В съдебно заседание не се представлява.

В писмени бележки, чрез юрк. Ш., оспорва жалбата. Излага съображения, че оспореният КП не представлява ИАА по смисъла на чл. 21 от АПК и има само информативен характер. Моли да се отхвърли жалбата като недопустима, алтернативно да се остави в сила Констативният протокол в неговата констативна част, като се отмени единствено в частта, с която са дадени указания.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Управителят на „Май Бар енд Ивент Мениджър“ ЕООД е отправил по електронна поща запитване на 01.09.2021г. до НИНКН, с вх. № 7000-2809/02.09.2021 г., в което посочено, че „Май Бар енд Ивент Мениджър“ ЕООД стопанисва и ползва под наем сградата на „Белия конак“ в [населено място], където от години се намира Резиденция „Конак“ – ресторант и хотел. Посочено е още, че сградата е паметник на културата от местно значение и представлява ансамбъл от няколко сгради и вътрешен двор. Дружеството е наело сградата /ресторанта/ в края на 2020 г. като към онзи момент и понастоящем във вътрешния двор има открита част и дървени навеси като целият двор се използва за търговска площ на ресторанта. С цел намаляване на шума от клиентите на ресторанта, който се намира в жилищната част на града, е изразено желание да бъде разрешено поставянето на преместваема специална олекотена конструкция от дърво, метал и стъкло, която да покрие вътрешния двор на сградата. Изразено е мнение, че освен това тази конструкция ще спомогне за консервиране и защита на обекта като предпази фасадата на вътрешната сграда от прякото въздействие на атмосферните влияния. В тази връзка е отправена молба, дружеството да бъде уведомено за мерките, които следва да се предприемат за получаване на разрешение за поставяне на описаната конструкция.

Със становище изх. № 7000-2809/23.09.2021 г. по чл. 84, ал.2 ЗКН, от директора на НИНКН, запитването е изпратено на министъра на културата. В становището е посочено, че намесата не е допустима от гледна точка опазването на недвижимата културна ценност, тъй като с нея ще се компрометира характерният обемно-пространствен и архитектурно-художествен образ на имота и исторически формираната среда. С цитираното становище е предложено, министърът на културата да откаже съгласуването на искането за поставяне на преместваема конструкция, с която ще се покрие вътрешния двор на сградата на „Белия конак“ в [населено място].

С последващо писмо до НИНКН, подадено по електронна поща на 30.09.2021 г., жалбоподателят с изрично писмено заявление е оттеглил своето запитване с вх.№ 7000-2809/02.09.2021 г. по описа на НИНКН. Като причина за това

Със становище изх. № СТ-84-480/22.10.2021 г. от заместник-министъра на културата, на основание чл. 84, ал .9 и ал. 13 от ЗКН, Министерство на културата не е

съгласувало искане за поставяне на преместваема конструкция, с която ще се покрие вътрешния двор на сградата на „Белия конак“, [населено място], [улица], по заявление вх.№ 7000-2809/02.09.2021 г. по описа на НИНКН.

По жалба на дружеството срещу становище № СТ-84/480/22.10.21 г., издадено от министъра на културата, в АССГ е образувано адм. дело № 10088/22 г. по описа на 40-и състав.

С влязло в сила решение № 1538/09.03.2023 г. по адм. дело № 10088/22 г. по описа на АССГ, 40-и състав, е обявена нищожността на Становище изх. № СТ-84-480/22.10.2021г. на заместник-министъра на културата. В мотивите на решението е посочено, че производството по чл. 84 от ЗКН не започва служебно и необходима предпоставка за образуването му е подадено до министъра на културата или съответно оправомощено от него длъжностно лице заявление, поради което липсата на такова обуславя извод, че нормативно предвидената компетентност на органа не е възникнала. Т.е., за да се породи за него задължение за произнасяне е необходимо да бъде сезиран.

На 07.01.2022 г. в НИНКН е постъпил сигнал с вх. № 9400-7724/07.01.2022 г. от г-жа Т. Ц. относно извършване на незаконни ремонтни дейности във вътрешния двор на сграда на [улица], [населено място]. Към сигнала е приложен снимков материал.

С писмо изх. № 9400-7724/17.01.2022 г., директорът на НИНКН е изпратил на директора на ГД ИОКН – МК по компетентност сигнал с вх. № 9400-7724/07.01.2022 г. В писмото е посочено, че съгласно данните в НИНКН, сграда в ПИ с идентификатор 55155.501.704 по КККР на [населено място], на [улица], притежава статут на единична архитектурно-строителна недвижима културна ценност с категория „за сведение“, обявена в ДВ, бр. 98 от 11.12.1964 г., като: „Конак на Ак Ефенди“, [улица], пл/ 1184, кв. 211, [населено място]“ – недвижим архитектурно-строителен паметник на културата с категория „за сведение“.

Въз основа на тези данни и извършена на основание чл. 192, ал. 1, т. 1 от ЗКН проверка на място на обект „Белият конак“, сграда в ПИ с идентификатор № 55155.501.704 по КККР на [населено място], е издаден КП № СТ-84-480/03.02.2022 г. от ръководителя на РИОКН в ЦРП-П., при ГД ИОКН в МК. В протокола е посочено, че е извършен оглед на място, като към момента на проверката, във вътрешния двор е монтирана дървена конструкция с покрив и се използва като търговска площ на ресторанта.

В част „заклучения“ е посочено, че съгласно чл. 71, ал. 1, т. 1 от ЗКН, собствениците, концесионерите и ползвателите на недвижими културни ценности са длъжни да полагат необходимите грижи за тяхното опазване, съхранение и поддържане в добро състояние, което произтича пряко от закона и което задължение, неговото възникване и изпълнение, не е обусловено от издаването на нарочен административен акт на контролен орган. Съгласно чл. 83, ал. 1 от ЗКН, инвестиционните проекти и искания за намеси в защитени територии за опазване на културното наследство се одобряват и строежите се изпълняват по реда на Закона за устройство на територията след съгласуване по реда на чл. 84, ал. 1 и 2. Съгласно чл. 71, ал. 2 от ЗКН, при унищожаване на недвижима културна ценност, собствениците на недвижими културни ценности са длъжни да я възстановят в същия вид - с оригиналните обемно-пространствени параметри и архитектурни и художествени характеристики. Съгласно § 5, т. 82 от ДР на ЗУТ, „Защитени територии за опазване на културното наследство“ са единичните и груповите недвижими културни ценности с техните

граница и охранителни зони. Прието е, че в сградата са извършени строително-монтажни дейности без предварително одобрен и съгласуван проект и без издадено разрешение от общинската администрация.

С КП, т. VI. Указания за последващи действия, на дружеството са дадени указания да възстанови недвижимата културна ценност – „Белият конак“ /“Конака на Ак Ефенди“/, с административен адрес в [населено място], [улица], в оригиналните ѝ обемно-пространствени параметри и архитектурни и художествени характеристики.

Административният акт е съобщен на жалбоподателя на 17.02.2022 г.

Жалбата е подадена на 03.03.2022 г.

По делото е представено писмо с изх. № 04-08-2-001/10.03.2022 г. от кмета на [община], с което уведомява ГД ИОКН при МК, че по повод извършената проверка и съставеният КП, е извършена проверка на място, от която е установено че собственик на процесният обект е „АТ ЕВРОДИЙЛ“ ООД. Обектът е отдаден под наем на Сдружение „Регионален съюз на гражданите за стопанска инициатива“, като съгласно договор от 26.10.2020 г., „Ресторант-градина Конака“ е преотдаден на „Май Бар енд Ивент Мениджър“ ЕООД. Посочено е още, че е стартирано производство по реда на чл. 57а от ЗУТ и е съставен констативен акт № 2/17.02.2022 г. за премахване на незаконно монтираното съоръжение, като предстои издаване на заповед на кмета на [община] за премахване на обекта.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е КП № СТ-84-480/03.02.2022 г., издаден от ръководителя на РИОКН в ЦРП-П., при ГД ИОКН в МК, с който на „Май Бар енд Ивент Мениджър“ ЕООД са дадени указания да възстанови недвижимата културна ценност – „Белият конак“ /“Конака на Ак Ефенди“/, с административен адрес в [населено място], [улица], в оригиналните ѝ обемно-пространствени параметри и архитектурни и художествени характеристики.

Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване на акта, тъй като жалбоподателят е адресат на процесното предписание, поради което с нея са засегнати негови права и законни интереси. Жалбата е в срока за обжалване на индивидуалните административни актове, за което са представени надлежни доказателства.

Настоящият съдебен състав, съобразявайки съдебната практика по въпроса, приема, че оспорвания констативен протокол, в частта, с дадените в него указания е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК, като създаващ задължения за адресата и предписващ конкретно поведение, скрепено с осъществяваната от контролните органи административна принуда. Налице е изрично волеизявление на административен орган – контролни органи, длъжностни лица при РИОКН в ЦРП-П., с което се създават задължения и се засягат законни интереси на отделна организация (търговско дружество), тъй като се предписва задължително поведение от страна на жалбоподателя, т.е. налице е административен акт по дефиницията на чл. 21, ал. 1 от АПК. По своята същност задължителното предписание е указване на фактическите действия, които проверяваният субект следва да предприеме за отстраняване на допуснати пропуски или нарушения при осъществяване на разрешена от компетентните административни органи дейност.

Следователно предписанието изисква активно поведение от страна на адресата в рамките на посочените в него срокове за изпълнение. Като акт, създаващ задължения за адресата и предписващ конкретно поведение, скрепено с осъществяваната от контролните органи административна принуда, констативният протокол, в частта по т. VI, е индивидуален административен акт, с който на дружеството фактически е приложена принудителна административна мярка с характера на предвидените в чл. 192, ал. 2 от ЗКН /в този см. определение № 11484 от 30.09.2014 г. по адм.дело № 11522/2014 г. на ВАС/. Т.е. жалбата в частта, с която на „Май Бар енд Ивент Мениджър“ ЕООД са дадени указания да възстанови недвижима културна ценност – „Белия конак“ /“Конака на Ак Ефенди“/, с административен адрес в [населено място], [улица], в оригиналните ѝ обемно-пространствени параметри и архитектурни и художествени характеристики, е насочена срещу годен за оспорване административен акт, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Настоящият съдебен състав намира, че жалбата, в частта по т. I, II, III, IV и т. V от КП № СТ-84-480/03.02.2022 г., е недопустима. По същността си в тази част, констативният протокол е документ, който отразява моментно състояние на проверявания обект, констатация на установеното от проверяващите. От съдържанието на тези пунктове на КП става ясно, че същият не представлява акт, подлежащ на самостоятелен съдебен контрол, а е част от производство, което следва да приключи с издаване на друг акт, с който се прилагат ПАМ от компетентен орган, в предвидените от закона случаи. Едва при евентуалното издаване на ПАМ, въз основа на констативния протокол, ще има възможност да бъде оспорен по съответния съдебен ред. Предвид изложеното и съобразно чл. 21, ал. 5 от АПК, КП в тази му част не подлежи на самостоятелен съдебен контрол. Ето защо, жалбата като недопустима в частта т. I, II, III, IV и т. V, следва да се остави без разглеждане, а производството по делото в тази част да бъде прекратено.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

По съответствие на констативния протокол със закона:

Оспореният КП, в частта, с която са направени констатации от извършената проверка е издаден от компетентен орган – ръководител на РИОКН, в ЧРП-П., в кръга на неговите правомощия, съгласно заповед № РД 09-321/11.05.2018 г. на Министъра на културата, с която е оправомощен да съставя констативни протоколи, във вр. с чл. 192, ал. 1, т. 1 от Закона за културното наследство /ЗКН/. Съобразно цитираната правна норма, при упражняване на контролната дейност от инспектората по чл. 15, ал. 2, инспекторите извършват проверки на място или по документи.

Актът е издаден в предписаната писмена форма, в него са посочени фактическите и правните основания за издаването му, като е посочен издателят на преписанието, какво е установил органа от фактическа и правна страна, като се съдържа разпоредителна част, с която се определят задълженията за адресата му. В обстоятелствената част на оспорения административен акт, както и в съдържащото се становище изх. № СТ-84-480/22.10.2021 г. на заместник-министъра на културата и сигнал за извършени ремонтни дейности, в които са изложени фактите, послужили за издаването му. Прието е, че в сградата са извършени строително-монтажни дейности без предварително одобрен и съгласуван проект и без издадено разрешение от общинската администрация.

Видно от мотивната част на оспорения в настоящото съдебно производство акт, като правно основание за неговото издаване са посочени нормите на чл. 71, ал. 1, т. 1, чл. 83, ал. 1 и чл. 71, ал. 2 от ЗКН. Съобразно разпоредбата на чл. 71, ал. 1, т. 1 от ЗКН, собствениците, концесионерите и ползвателите на недвижими културни ценности са длъжни да полагат необходимите грижи за тяхното опазване, съхранение и поддържане в добро състояние при спазване на разпоредбите на този закон и актовете по прилагането му. В текста на другата посочена норма на чл. 83, ал. 1 от ЗКН е разписано, че инвестиционните проекти и искания за намеси в защитени територии за опазване на културното наследство се одобряват и строежите се изпълняват по реда на Закона за устройство на територията след съгласуване по реда на чл. 84, ал. 1 и 2. След което, цитираната норма са изброени 3 точки, всяка от които с няколко подточки, които касаят единични културни ценности и в техните граници, охранителни зони на единични културни ценности и в границите на групови културни ценности, ако с режимите за опазване не е определено друго и охранителни зони на групови културни ценности, ако с режимите за опазване не е определено друго - визи за проектиране и инвестиционни проекти по част архитектура за: ново основно застрояване, надстрояване и пристрояване, а при археологически недвижими културни ценности - и проектите по част "конструкции", както и проектите на транспортната и техническата инфраструктура, включително и за сградните отклонения за присъединяване към мрежите и съоръженията. Съгласно чл. 71, ал. 2 от ЗКН, при унищожаване на недвижима културна ценност поради неизпълнение на задълженията по ал. 1, т. 1 и 2 лицата по ал. 1 са длъжни да я възстановят в същия вид - с оригиналните обемно-пространствени параметри и архитектурни и художествени характеристики. Срокът за възстановяване се определя от министъра на културата.

С процесният КП, в частта по т. VI, на „Май Бар енд Ивент Мениджър“ ЕООД са дадени указания да възстанови недвижима културна ценност – „Белия конак“ /“Конака на Ак Ефенди“/, с административен адрес в [населено място], [улица], в оригиналните ѝ обемно-пространствени параметри и архитектурни и художествени характеристики.

От КП обаче, не се установява правното основание, на което се основават указанията за възстановяване на недвижимата културна ценност, които представляват вид ПАМ. Това от една страна е пречка да се установи, този акт в какво производство е издаден - в производство по констатиране на извършени нарушения на ЗКН, във производство по обезопасяване и аварийно-временно укрепване, или друго производство. Така изложеното в мотивната част дава основание да се приеме, че е допуснато смесване от страна на административния орган на двете процедури разписани в чл. 192, ал. 1 от ЗКН. Това смесване от своя страна е довело и до съществено нарушение на

процесуалните правила в производството по издаване на оспорения КП. В действителност, съобразно нормата на чл. 192, ал. 1, т. 2, б. "а", във вр. с ал. 2, във вр. с чл. 15, ал. 2, т. 2 и, ал. 3 от ЗКН. инспекторатът за опазване на културното наследство в МК осъществява контрол за спазването на изискванията на този закон и на издадените въз основа на него актове, свързани с териториално-устройствена защита на недвижимите културни ценности, инспекторатът контролира и изпълнението на изискванията на този закон от физическите и юридическите лица при условията и по реда на действащото законодателство. В изпълнение на тези си правомощия инспекторите прилагат принудителни административни мерки, включително имат правомощието да дават писмени предписания за предотвратяване или преустановяване на нарушенията по ЗКН, както и за отстраняване на вредните последици от тях в определен срок. Също така, със Заповед № РД 09-32/11.05.2018 г. на министъра на културата, издалият процесната ПАМ е оправомощен да прилага ПАМ за предотвратяване и преустановяване на нарушения по ЗКН. В случая обаче, с така даденото указание за дружеството да „възстанови недвижимата културна ценност в оригиналните ѝ обемно-пространствени параметри и архитектурни и художествени характеристики“, което задължение в същност произтича от закона и не попада в цитираните хипотези на чл. 192 от ЗКН, административният орган е излязъл извън рамките на своята компетентност. Както бе посочено, задължението произтича от чл. 71, ал. 2 от ЗКН, в който случай, срокът за възстановяване се определя от министъра на културата. Т.е. в случая изпълнението на задължението за възстановяване на недвижимата културна ценност следва да е скрепено със срок, който се определя със заповед на министъра на културата.

На следващо място, при издаването на заповедта са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, като не са изяснени всички относими факти и обстоятелства от значение за случая в съответствие с разпоредбата на чл. 35 от АПК. Не става ясно как и защо административният орган е приел, че извършените строително-монтажни дейности без одобрен и съгласуван проект и без издадено разрешение от общинската администрация са извършени именно от жалбоподателя. Доказателства в тази насока липсват. Видно от писмо с изх. № 04-08-2-001/10.03.2022 г. на кмета на [община], от извършена извършена проверка на място е установено, че собственик на процесният обект е „АТ ЕВРОДИЙЛ“ ООД, а обектът е отдаден под наем на Сдружение „Регионален съюз на гражданите за стопанска инициатива“, като съгласно договор от 26.10.2020 г., „Ресторант-градина Конака“ е преотдаден на „Май Бар енд Ивент Мениджър“ ЕООД. Видно от решение № 1538/09.03.2023 г. по АД № 1088/2022 г. на АССГ, 40-и състав, Становище с изх. № СТ-84-480/22.10.2021 г. на зам.-министъра на културата, е обявено за нищожно, тъй като производството по чл. 84 от ЗКН не започва служебно и необходима предпоставка за образуването му е подадено до министъра на културата или съответно оправомощено от него длъжностно лице заявление за съгласуване на инвестиционен проект, а в случая липсва такова подадено от жалбоподателя. Подадено от жалбоподателя е само запитване, което впоследствие е отеглено с изрично писмено изявление. Същото становище е посочено и като основание за извършване на проверката и издаване на процесния констативен протокол, поради което и настоящото дело е било спряно до приключване на съдебната проверка за неговата законосъобразност с влязъл в сила съдебен акт.

Ето защо следва да се приемат за основателни възраженията на жалбоподателя за

допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. В този смисъл съдът приема нарушението на процесуалните правила за съществено и като такова представлява самостоятелно основание за отмяна на процесната заповед. Законодателят императивно е посочил коя разпоредба какво основание предоставя и в чия компетентност е то.

С оглед изложеното се налага извод, че оспорената заповед е издадена в нарушение на закона от категорията на съществените, тъй като пречатства възможността на лицето да разбере за какво точно му се издава оспореният административен акт и да организира адекватно защитата си, както и съда да провери относимостта на наведените фактически основания и цитираните правни норми към процесния случай. Административният орган действа в условията на обвързана компетентност, а не на оперативна самостоятелност. Оспореният пред настоящата инстанция КП № СТ-84-480/03.02.2022 г., в частта, с която е указано на „Май Бар енд Ивент Мениджър“ ЕООД да възстанови недвижима културна ценност – „Белия конак“ /“Конака на Ак Ефенди“/, с административен адрес в [населено място], [улица], в оригиналните ѝ обемно-пространствени параметри и архитектурни и художествени характеристики, е постановен при липсата на посочени правни основания, както и при липса на компетентност.

По тези съображения съдът счита, че ръководителя на РИОКН в ЦРП-П. е постановил нищожен административен акт, в частта, с която е указано на „Май Бар енд Ивент Мениджър“ ЕООД да възстанови недвижима културна ценност – „Белия конак“ /“Конака на Ак Ефенди“/, с административен адрес в [населено място], [улица], в оригиналните ѝ обемно-пространствени параметри и архитектурни и художествени характеристики, който не е породил предвидените в закона правни последици и съдът следва да прогласи нищожността му. Нищожността е форма на незаконосъобразност на административния акт. Един административен акт се преценява, дали е нищожен или незаконосъобразен, с оглед на степента на допуснатия порок, като съответно се обявява за нищожен или се отменя като незаконосъобразен. Основанията за нищожност са тези водещи до незаконосъобразност на административния акт и посочени в чл. 146 от АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени, до такава степен, че водят до невъзможност и недопустимост, актът да остане в правната действителност. Заповедта е нищожна и по смисъла на чл. 177, ал. 2 от АПК. Нищожен е този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен и за да не създава правна привидност, че съществува, а при констатиране на някое от основанията за нищожност, съдът следва да го отстрани от правния мир чрез обявяване на неговата нищожност.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че всички изложени мотиви сочат на основания за нищожност на оспорения административен акт, поради допуснати съществени пороци при издаването му. Поради това, КП следва да бъде обявен за нищожен в частта, с която е указано на „Май Бар енд Ивент Мениджър“ ЕООД да възстанови недвижима културна ценност – „Белия конак“ /“Конака на Ак Ефенди“/, с административен адрес в [населено място], [улица], в оригиналните ѝ обемно-пространствени параметри и архитектурни и художествени характеристики.

По разноските:

Предвид изхода на спора и своевременното направено искане за това, на

жалбоподателя се дължат разноси на основание чл. 143 от АПК. Сторените разноси са в размер на 50 лв. за държавна такса, като са представени доказателства за реалното им извършване. Поради което на жалбоподателя се дължат разноси общо в размер на 50 лв.

С оглед изхода на делото на ответника не се дължат разноси.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 59 състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на „Май Бар енд Ивент Мениджър“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], в частта по т. I, II, III, IV и т. V от КП № СТ-84-480/03.02.2022 г.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 2745/22 г. по описа на АССГ, II отд., 59 състав, в тази му част.

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Констативен протокол № СТ-84-480/03.02.2022 г., издаден от ръководителя на РИОКН в ЦРП-П., при ГД ИОКН в МК, **в частта по т. VI.**, с която на „Май Бар енд Ивент Мениджър“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] са дадени указания да възстанови недвижима културна ценност – „Белия конак“ /“Конака на Ак Ефенди“/, с административен адрес в [населено място], [улица], в оригиналните ѝ обемно-пространствени параметри и архитектурни и художествени характеристики.

ОСЪЖДА Министерство на културата да заплати на „Май Бар енд Ивент Мениджър“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], сумата от 50 лв., представляващи разноси по делото за държавна такса.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: